

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่เริ่มแรก เพราะสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดลักษณะการดำรงชีพและคุณภาพชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานคือ อาหาร อากาศ น้ำ ยารักษาโรค และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ โดยเฉพาะปัจจุบันมนุษย์ได้เพิ่มปริมาณการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติไม่สามารถปรับตัวได้ทัน จึงทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมขึ้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่จะมีศูนย์กลางอยู่ที่การผลิต การแปรรูป และการใช้พลังงาน รวมทั้งการกำจัดเศษเหลือ ดังจะเห็นได้จากการเกิดน้ำเสีย อากาศเป็นพิษ การใช้ที่ดินไม่ถูกต้อง เศษขยะ สารพิษต่าง ๆ ล้วนเป็นผลมาจากกระบวนการผลิตในกิจกรรมต่าง ๆ และไม่ใช่เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศอุตสาหกรรมเท่านั้น ประเทศที่กำลังพัฒนาที่กำลังมีปัญหาในเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดิน น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ ซึ่งปรากฏให้เห็นมากขึ้นเป็นลำดับ แนวโน้มของปัญหาสิ่งแวดล้อมในอนาคต จึงเป็นสิ่งที่ควรตระหนัก เนื่องจากประชากรยังคงเพิ่มขึ้น ความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรเพื่อการก่อสร้างประดิษฐ์สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการอยู่ดีกินดียังคงดำเนินต่อไป หากเราไม่สามารถชะลอการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ ก็ควรพยายามใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพื่อควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาภาวะมลพิษ วิชาการของสิ่งมีชีวิตและการกระจายของทรัพยากรต่าง ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับการวิชาการของลักษณะทางภูมิศาสตร์ ซึ่งจะสำคัญในการกำหนดสภาพของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก เป็นผลให้สิ่งมีชีวิตและทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละสภาพทางภูมิศาสตร์ดังกล่าว แตกต่างกันไปด้วย เช่น ชนิด จำนวน ความหนาแน่น ความหลากหลาย ผลผลิต ตลอดจนกิจกรรมในการดำรงชีวิตของพืชและสัตว์เหล่านี้ เป็นต้น สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เป็นอย่างมาก เช่น มนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ภายใต้สภาพภูมิอากาศ ศาสนา วัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ และสังคมแตกต่างกัน ย่อมมีอุปนิสัยใจคอ ความเป็นอยู่ แนวความคิด และแบบแผนในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันไปด้วย ความแตกต่างในทุก ๆ ด้านของมนุษย์อย่างที่เห็นอยู่ในทุกวันนี้ ล้วนเป็นผลสืบเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมดังกล่าว อย่างไรก็ตามมนุษย์เองก็มีอิทธิพลทำให้สิ่งแวดล้อมต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน ไม่ว่าที่ไหนที่มนุษย์เข้าไปถึง สิ่งแวดล้อมที่นั่นจะต้องถูกเปลี่ยนแปลงเสมอ บางครั้งกลับกลายเป็นผลร้ายมาทำลายมนุษย์เอง มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมจึงมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (นิวัติ เรืองพานิช, 2542, หน้า 14)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 85 (5) กำหนดให้รัฐดำเนินการตามแนวนโยบายทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ดังนี้ ส่งเสริมบำรุงรักษา และคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดการะมลพิษที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางดำเนินงาน ดังนั้นการจัดการการสงวนบำรุงรักษารวมถึงการใช้ประโยชน์นั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบเป็นกระบวนการโดยไม่แยกส่วน ทั้งนี้การดำเนินการจะต้องคำนึงถึงหลักการ 3 ประการ คือ

1. หลักการแห่งความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. หลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. หลักการดำรงชีวิตอย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นอันตรายต่อชีวิต

(สำนักนายกรัฐมนตรี, 2550, หน้า 38)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมิใช่ปัญหาของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นปัญหาที่ต้องการการร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะประชาชนที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนรับรู้และแก้ไขหรือมีส่วนร่วมในการสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในท้องถิ่นของประชาชน นอกจากนี้กรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม (2547) ยังได้กำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมาตรา 13 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2540-2559) โดยมีมุ่งหมายที่จะให้มีการจัดทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดำเนินควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อันจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลกุฎโง้ง เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีหน้าที่ตามมาตรา 67 (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลกุฎโง้ง จึงมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพ ประหยัด และใช้ได้นานที่สุด จากอดีตที่ผ่านมาตำบลกุฎโง้งมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม ต่อมาในปัจจุบันด้วยสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ภาวะโลกร้อน ภาวะมลพิษ ขยะมูลฝอย น้ำเสีย เป็นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลกุฎโง้งได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการริเริ่ม

ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2553-2555) โดยกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้ 1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 2. จัดให้มีการจัดการขยะมูลฝอยโดยให้มีที่ทิ้งขยะไม่ส่งกลิ่นรบกวนประชาชน 3. ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด 4. กำหนดเขตพื้นที่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ 5. ปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมในตำบลให้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลกุฎโง้ง เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมในตำบลให้ดีขึ้น และเป็นตำบลที่น่าอยู่ มีความสะอาด ประชาชนมีความตระหนักและมีความรับผิดชอบในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมต่อไป

ภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง และชลบุรี ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้เป็นเขตอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมเบา โดยเฉพาะจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นเขตที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย มีทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และอื่น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ เช่น ปัญหาที่ดินราคาสูงขึ้น การเกิดชุมชนใหม่ในย่านอุตสาหกรรม การหลั่งไหลของประชากรจากภูมิภาคอื่น ๆ เข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก โดยในแต่ละจังหวัดที่กล่าวมาข้างต้นรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมากเพื่อพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมา จะเห็นได้จากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ มีประชาชนที่ได้รับผลกระทบในด้านสิ่งแวดล้อมออกมารวมเดินขบวนประท้วง ต้องการให้รัฐบาลเข้าไปดำเนินการควบคุมกำกับดูแลโรงงานต่าง ๆ ที่ปล่อยของเสีย ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยจังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์กลางทางภาคตะวันออก มีการสร้างท่าเรือนานาชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเมืองอุตสาหกรรม ผลจากการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ทำให้จังหวัดชลบุรีมีการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อคน โดยเฉพาะด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งผลดังกล่าวเกิดจากนโยบายของรัฐบาลที่เน้นพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่ ตามนโยบายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ที่เน้นการพัฒนาเมืองในพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539, หน้า 6 อ้างถึงใน มยุรี ยานพะโยม, 2549, หน้า 3)

ตำบลกุฎโง้ง เป็นตำบลที่อยู่ติดกับอำเภอพนัสนิคมประมาณ 1.5 กิโลเมตร ซึ่งคำว่ากุฎโง้ง หมายถึงกุฎที่ตั้งอยู่ตรงทางโค้ง เพราะมีวัดตั้งอยู่ริมน้ำตรงทางโค้ง ปัจจุบัน “กุฎโง้ง” จึงเป็น

ทั้งชื่อหมู่บ้าน ชื่อวัด และชื่อตำบล เรียกว่า ตำบลลฤภูง มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 3,175 ไร่ หรือ 5.08 ตร.กม. มีจำนวน 6 หมู่บ้าน ประชากรทั้งสิ้น 4,585 คน โดยปัญหาสิ่งแวดล้อมของตำบลลฤภูง เริ่มมีประเด็นที่ประชาชนให้ความสนใจในเรื่องสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2552 ประชาชนในหมู่ที่ 6 ตำบลลฤภูง ร่วมกันลงชื่อคัดค้านการก่อสร้างป๊มแก๊สแอลพีจี โดยยื่นหนังสือต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลลฤภูงให้ระงับการก่อสร้างดังกล่าว เนื่องจากกลัวมีผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัย ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนที่มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น และมีสถานศึกษา 2 แห่ง คือ 1. โรงเรียนพนัสศึกษาลัย และ 2. โรงเรียนพนัสพิทยาคาร มีจำนวนนักเรียนพันกว่าคน อีกทั้งยังมีปัญหาร่องเรียนเป็นประจำในเรื่องขยะที่ส่งกลิ่นเหม็นและมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ตามที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยปัญหาสิ่งแวดล้อมของตำบลลฤภูงเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การต่อต้านการสร้างป๊มแก๊สแอลพีจี ไม่มีสถานที่ในการทิ้งขยะ การทิ้งขยะไม่เป็นที่ เป็นทาง และการส่งกลิ่นเหม็นของขยะ การส่งกลิ่นเหม็นของการเลี้ยงสุกรจากฟาร์ม น้ำเสียที่เกิดขึ้นจากน้ำทิ้งชุมชน น้ำเน่าจากการเลี้ยงสัตว์ ขาดแหล่งน้ำกินน้ำใช้ การปล่อยน้ำเสียจากการอุปโภค การเผาหญ้าแห้ง แหล่งน้ำธรรมชาติต้นเงิน แหล่งทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่มีน้อย

ปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตตำบลลฤภูง ซึ่งเป็นปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นดิน น้ำ อากาศ พืช ทิวทัศน์ ระบบนิเวศทางธรรมชาติ ตลอดจนปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น จึงเป็นปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไข ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลลฤภูง ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงาน จึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนและความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของตำบลลฤภูงว่าเป็นอย่างไร โดยหวังว่าผลการศึกษาคงจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ตำบลลฤภูงเป็นตำบลที่น่าอยู่ และมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของตำบลลฤภูง อำเภอพนสนิม จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชนในตำบลลฤภูง อำเภอพนสนิม จังหวัดชลบุรี

3. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของตำบลกุฏโง้ง อำเภอนันทนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของตำบลกุฏโง้ง อำเภอนันทนิคม จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่มีอายุ สถานภาพในที่อยู่อาศัย และรายได้แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

2. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของตำบลกุฏโง้ง อำเภอนันทนิคม จังหวัดชลบุรี มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1.2 อายุ

1.1.3 สถานภาพในที่อยู่อาศัย

1.1.4 รายได้

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1.2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชนในตำบลกุฏโง้ง อำเภอนันทนิคม จังหวัดชลบุรี

1.2.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมใน 4 ด้าน คือ

1.2.2.1 การวางแผน (Planning)

1.2.2.2 การปฏิบัติ (Doing)

1.2.2.3 การตรวจสอบ (Checking)

1.2.2.4 การปรับปรุง (Action)

2. ขอบเขตด้านสถานที่

ศึกษาเฉพาะในตำบลกุฏโง้ง อำเภอนันทนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 6 หมู่บ้าน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยระหว่างเดือนมีนาคม 2553 - 31 พฤษภาคม 2553

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง การบริหารจัดการโดยใช้กระบวนการบริหารแบบวงจรเดมมิง ประกอบด้วย

การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการกำหนดแผนปฏิบัติงานประจำปี การวางแผนร่วมกับหน่วยงานอื่น ร่วมทำงานเป็นทีม และร่วมจัดทำโครงการที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

การปฏิบัติ (Doing) หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติงานประจำปี ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมดำเนินโครงการที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการร่วมปฏิบัติงานในการระดมทุน ร่วมประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

การตรวจสอบ (Checking) หมายถึง กระบวนการประเมินผล ตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ตามโครงการสิ่งแวดล้อม และเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างและภายหลังการดำเนินงานตามแผน เพื่อประมวลผลการดำเนินการตามแผน

การปรับปรุง (Action) หมายถึง กระบวนการนำข้อมูลและผลการปฏิบัติตามแผนและโครงการสิ่งแวดล้อมมาวิเคราะห์ ปรับปรุงจุดเด่น จุดด้อย สำหรับแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันต่อไป

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ในการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และพัฒนาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้การทำงานได้ผลและมีคุณภาพดี บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

ประชาชน หมายถึง ประชาชนใน 6 หมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุฎโง้ง จังหวัดชลบุรี

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดไว้ 3 ส่วน คือ อายุ สถานภาพในที่อยู่อาศัย และรายได้

ความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชนในตำบลกุฎโง้ง อำเภอนันทนาค จังหวัดชลบุรี

6. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่อยู่รอบตัวมนุษย์ อาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต มีรูปธรรมหรือนามธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของตำบลกุฎโง้ง อำเภอนันทนิคม จังหวัดชลบุรี
2. นำมาปรับปรุงระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในตำบลกุฎโง้ง
3. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลกุฎโง้ง และหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป